

gaar ud paa, at Loven om Svinedifteritis talder bort, efterfom der jo er Bestemmelser i denne Lov, der træde i Stedet for den.

Bluhme: Den ærede Minister henreguede under § 10 Miltbrand til de mindre smittsomme Sygdomme, men jeg vil tillade mig at henlede hans Opmærksomhed paa, at denne Sygdom er nævnt i § 2 som hørende til de ondartede Sygdomme. Hvad Dyr lægerne angaar, skal jeg gjerne indrømme, at de jo godt kunne være dygtige Mennesker, men derfor kunne de dog umulig endog lige fra Ungdommen af være saa grundige Videnskabsmænd, at man med fuld Tillid kan overlade til deres Afgjørelse et saa vigtigt Spørgsmaal. Den ærede Minister talte ganske vist, at bag ved Dyr lægerne stod Politimesteren, og bag ved ham igjen andre Autoriteter, navnlig Veterinærautoriteterne og Ministeren. Sa selvfolgelig. Men efter Lovforslaget her overlades det dog temmelig ubetinget denne Dyr læge og enkelte Embedsmænd at afgjøre, om en hel Egn maatte være erklæret for smittet af en saa farlig Sygdom, og Følgen af, at blot et Rygte kommer ud gennem Aviserne om, at en vis Egn er smittet, kan blive saa skjæbnevangere for os, at det forekommer mig, at hvorvel jeg anerkjender, at der er taget alle mulige Hensyn, vil det dog være af Bigtighed, at man søger saa stor en Garanti som mulig for, at der ikke noget Sted skal blive slaaet faldt Alarm. Det vil jo nemlig kunne blive en kostbar Historie og kunne faae en meget stor Betydning. Medens man saaledes efter min Mening har lagt temmelig Meget i Dyr lægens Haand, har man igjen været lidt for lempelig ved et enkelt Punkt i § 10, som jeg er bleven gjort opmærksom paa. Der staar: Med Hensyn til disse Sygdomme gjøres det Cieren eller den, som paa hans Begne fører Tilshyn med Dyrene, til Pligt at anmeldte for vedkommende Politimester, at der er den og den Sygdom i hans Besætning. Det maa jo dog erindres, at de færreste Landmænd ere i den Grad kundige paa Dyr lægevidenskabens Omraade, at de kunne sige, hvilken Sygdom deres Besætning har, og det vil vistnok blive nødvendigt at gjøre en lille Forandring i Paragrafen, ellers bliver det Ansvar, der lægges paa Cieren, virkelig for stort.

Indenrigsministeren (Singer & Lev): Jeg skal tillade mig at gjøre det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) opmærksom paa, at hvad jeg før nævnte, var

Miltbrandsemphæsen hos Kvæget, hvilket han vil finde opført under § 10 A., det var kun den, jeg talte om, og jeg har altsaa ganske Ret i, hvad jeg sagde. Det ærede Medlem talte om Dyr lægernes foreløbige Stilling. Jeg indser ikke Andet, end at man maa give Dyr lægerne en saadan foreløbig Stilling, han maa jo, naar han kommer paa Stedet, træffe visse foreløbige Foranstaltninger, og de maa respekteres, indtil en nærmere Undersøgelse har fundet Sted. Denne kan jo ske til enhver Tid, naar det er ønskeligt, og Politimesteren kan saa stoppe, hvad Dyr lægen har gjort, om han end ikke kan omstøde det. I Praxis vil der jo ikke være den mindste Tvivl om, at der strax vil blive skredet ind for Alvor, naar der virkelig er alvorlig Fare paa Færde. Denne foreløbige Indfærd behøver jo ikke at blive omtalt i Telegrammer og Aviser hele Landet over. Det er kun Nysgierighed, der gjør sig gjældende under disse Forhold, naar en Mand for at tjene 1 Krone affender et Telegram, uanset, om der er Noget i Telegrammet eller ikke, om det er tvivlsomt eller utvivlsomt, hvad han telegraferer, det behøves jo ikke, og det kan vedkommende Dyr læge eller Cier jo ogsaa afværge. Jeg finder det utilbørligt at noget Saadant kommer ud, men ligesaa sikkert finder jeg det paa den anden Side utilbørligt at skjule Noget, naar det er konstateret, men det staar jo til Befolkningen selv at forhindre det, ligesom ogsaa til Dyrigheden at paase at slige umodne Efterretninger ikke komme ud i Verden. Det ærede Medlem mente, at der maatte ske noget Mere med Hensyn til de foreløbige Foranstaltninger i § 10 B. om Cierens Anmeldelsespligt. Jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at der er ikke foreslaaet Mere, end der er, netop for at genere saa lidt som muligt i de Tilfælde, hvor man ikke tror, der er nogen synderlig Fare paa Færde. Hvor Cieren ikke veed, hvad det er for en Sygdom, hvor han er i Tvivl, maa han naturligvis tilkalde en Dyr læge, det er ikke gjort til nogen Pligt for ham, men det er jo et Spørgsmaal, der kan tales om senere. — Det ærede Medlem for Bræstø Amts 2den Valgkreds (O. Christensen) vilde belære mig om, hvorledes man skal fodre Svin og Kvæg. Det kan godt være, at der er Noget, der har haft Nytte af disse Oplysninger, men jeg vil dog sige det ærede Medlem, at hvis jeg ikke havde vidst det i Forveien, var jeg dog ikke bleven synderlig klog af, hvad han sagde. Naar det ærede Medlem hævdede, at mit Forhold til disse Løsepladser var forkert, skal jeg gjøre ham opmærksom paa, at jeg godt kjender alle disse Historier, men jeg hævder vedblivende,